

slås det imidlertid at indsætte en særlig bestemmelse i loven.

Stk. 1 og 2

Efter den foreslåede bestemmelse, skal bestyrelsen have en mulighed for at disponere som part i salgsforhandlingerne, hvor alternativet vil være indgivelse af en konkursbegæring, og hvor det ikke vil have nogen mening at indkalde generalforsamlingen eller i sparekasser repræsentantskabet, fordi egenkapitalen er tabt.

Bestyrelsens kompetence i henhold til bestemmelsen gælder såvel overdragelse af instituttet helt eller delvist til et andet pengeinstitut, som indgåelse af aftale om instituttets sammensmeltning med et andet pengeinstitut.

For at sikre, at der sker en tilstrækkeligt forsvarlig orientering af ejere i banker og andelskasser og repræsentanter for garantanter og indskydere i sparekasser foreslås det, at bestyrelsen skal redegøre for sine dispositioner på et efterfølgende møde.

Situationen, der begrunder anvendelse af bestemmelsen, forudsætter, at egenkapitalen er tabt i modsætning til § 47 e, hvor kapitalen stadig kan være delvist intakt, hvorfor den øverste myndighed i pengeinstituttet må inddrages.

Anvendelsen af § 47 f, stk. 1 og 2, forudsætter desuden, at en akut løsning af krisen ikke kan afvente, at pengeinstituttets øverste organ indkaldes.

Da der er tale om et alternativ til indgivelse af konkursbegæring, kan bestyrelsens beslutning træffes med samme flertal som ved indgivelse af konkursbegæringen, dvs. almindelig stemmeflerhed.

Stk. 3

Se bemærkningerne til § 47 e, stk. 6. § 47 g svarer til den nugældende § 47 e.

Til nr. 25 og 26

Forslaget er et led i forbedringen af mulighederne for at videreføre aktiviteterne i et kriseramt institut.

Baggrunden for forslaget er, at det på pengeinstituttområdet har vist sig at være problematisk, at skattefri fusioner mellem pengeinstitutter, der er etableret som aktieselskaber, alene kan finde sted med virkning fra 1. januar. Baggrunden herfor er, at fusionsplanen efter den gældende aktieselskabslovs § 134 b, stk. 2, ikke må være underskrevet mere end 6 måneder efter datoen for balancen for den fælles regnskabsopstilling med tilhørende åbningsbalance.

Behovet for en fusion, f.eks. i forbindelse med økonomisk krise, kan opstå såvel i 1. som i 2. halvår. Det

foreslås derfor, at det gøres muligt at fusionere skattefrit i 2. halvår med regnskabsmæssig virkning tilbage til årsskiftet. Gennemførelsen af forslaget vil fjerne de nuværende begrænsninger i adgangen til at fusionere skattefrit, således at dette kan ske i 2. halvår. Det vil tilskynde sunde pengeinstitutter til at deltage i forbindelse med forhandlinger om videreførelse af aktiviteterne i kriseramte pengeinstitutter også i 2. halvår, idet det herved sikres, at de fusionerende institutters skattemæssige underskud for perioden, fra udløbet af sidste regnskabsår og indtil fusionen gennemføres, bibeholdes.

Kravet i den gældende aktieselskabslovs § 134 b, stk. 2, om at fusion maksimalt kan have regnskabsmæssig virkning 6 måneder tilbage i tid er særegent for Danmark og hænger sammen med det særlige danske krav om udarbejdelse af en fælles regnskabsopstilling, der er en videreførelse af dansk selskabsretstradition fra før implementeringen af EU's 3. selskabsdirektiv. Kravet om udarbejdelse af en fælles regnskabsopstilling er begrundet i, at det i Danmark har været langt mere almindeligt, at man på én gang fusionerede flere end to selskaber. På den baggrund findes det fortsat nødvendigt at opretholde kravet om udarbejdelse af en fælles regnskabsopstilling.

Kravet om, at den fælles regnskabsopstilling max. må være 6 måneder gammel, kan derfor frafaldes, når det drejer sig om pengeinstitutter.

Når fusionsplanen underskrives i 2. halvår, må der i overensstemmelse med 3. selskabsdirektiv til gengæld stilles krav om, at pengeinstituttet udarbejder en revideret mellembalance, der ikke ligger mere end tre måneder forud for underskrivelsen af fusionsplanen. Dette vil sikre aktionærerne det fornødne og opdaterede beslutningsgrundlag forud for fusionen.

Til nr. 27

Det vil kunne forbedre mulighederne for overtagelse af et kriseramt institut, hvis usikkerheden omkring værdiansættelsen af aktiver og passiver i forbindelse hermed, kan reduceres.

Værdiansættelsesproblemet ved skattefri overdragelse knytter sig især til udlån, mens overtagelsesværdierne for de øvrige aktiver i forhold hertil er relativt enkle at udfinde.

Aktier i det ophørende pengeinstituts beholdning af omsætningsaktiver samt obligationer skal anses for overtaget til handelsværdien pr. seneste 31. december, hvis det ophørende institut har valgt at anvende lagerprincippet i stedet for realisationsprincippet ved opgørelse af gevinst og tab. Denne værdiansættelse vil